

Beszéd

az Európai Parlament plenáris ülésén

Elhangzott beszéd

Ursula von der Leyen

az Európai Bizottság megválasztott elnöke

Strasbourg

2019. november 27.

Beszéd az Európai Parlament plenáris ülésén

Ursula von der Leyen

az Európai Bizottság megválasztott elnöke

Strasbourg, 2019. november 27.

Tisztelt Elnök Úr, Tisztelt Képviselők!

Ma, november 27-én, pontosan harminc évvel ezelőtt tizenkettőt ütött az óra.

Megkondultak a templomok harangjai, a szirénák felzúgtak. A munkások letették a szerszámot. Kiürültek a gyárak, a bányák és az üzletek. Az utcák megteltek, a járókelők táncra perdültek és az embereket reménykedés töltötte el.

A **bársonyos forradalom** közepén kezdetét vette egy történelmi jelentőségű kétórás általános sztrájk és az emberek Prágától Pozsonyig békésen vettek részt a szabadság, a bátorság és az egység jegyében.

Ez a két óra számomra azt jelképezi, amiről az Európai Unió mindig is szólt.

Nem csak a pártokról és a politikáról, a szabályokról és az előírásokról, a piacokról és a valutákról.
Hanem végső soron — és mindenekelőtt — az emberekről és az ő törekvéseikről.
Az emberi összefogásról. A szabadságért, az értékeikért, egyszerűen egy jobb jövőért.

A jövőre tekintve elsősorban egy idézet jut eszembe, amely a kiváló személyiségtől, Václav Haveltől, 1989 hősétől származik. Ő így fogalmazott:

„***A remény […] munkálkodás egy ügy sikeréért. Nem abbéli hitünk, hogy valami jól fog sikerülni.***"

Azért választottam ezt az idézetet, mert Uniónk az elkövetkező öt évben a közös átalakulás útjára lép, amely társadalmunk és gazdaságunk valamennyi szegletére ki fog hatni.

Azért lépünk erre az útra, mert így helyénvaló. Nem azért, mert így könnyű lesz.

Hajlamosak vagyunk olykor megfeledkezni arról, hogy legjelentősebb eredményeink megvalósításához mindig nagy bátorságra volt szükségünk.

Bátorságra volt szükségünk ahhoz, hogy békét kössünk a fájdalmak közepette.
Bátorságra volt szükségünk ahhoz, hogy megteremtsük az egységes piacot és bevezessük az egységes valutát.
Bátorságra volt szükségünk ahhoz, hogy megunk között üdvözöljük az európai család korábban cserben hagyott tagjait.

Az elmúlt években azonban mindig az adott pillanattal voltunk elfoglalva: a vészhelyzetek után válságkezelést kellett folytatnunk, és azért kellett küzdenünk, hogy meg tudjuk őrizni egységünket és szolidaritásunkat.

Amennyiben ebből az időszakból erősebben kerültünk ki – és úgy vélem, igen –, az nagyrészt elődöm, **Jean-Claude Juncker, a kiváló európai elme** vezetésének és meggyőződésének köszönhető. **Ő egész életében szívvel-lélekkel fáradozott az Uniónkért. Hagyatéka önmagáért beszél.**

Jean-Claude, köszönjük szépen valamennyien!

Tisztelt Képviselők!

Önök négy hónappal ezelőtt bizalmat szavaztak nekem. Azóta találkoztam valamennyi politikai csoporttal és minden állam- és kormányfővel.

Velük közösen kiváló európai testületet állítottunk össze. Önök, képviselők, meghallgattak valamennyiünket.

Megígértem, hogy figyelni fogok az Önök szavára. Így is tettem. Ahogy a jövőben is így fogok tenni, Maroš Šefčovič és a biztosi testület többi tagja társaságában. Sok kérdésben egyetértettünk, némelyekben azonban nem. De így működik a demokrácia.

Ma az európai demokrácia e szentélyében egy új európai kezdethez kérem a támogatásukat.

Tisztelt Képviselők!

A ma szavazásra bocsátott testület különböző kultúrákból és országokból származik, különböző hátterekkel rendelkezik és különböző politikai színeket képvisel.

Akad közöttük tanár, mezőgazdasági termelő, polgármester, miniszter, orvos, diplomata, mérnök és vállalkozó.

Van, aki még az előtt született, hogy a berlini fal felépült volna, és van, aki a lebontása után. Van, aki megélte a diktatúrát, és van, aki a fiatal demokráciák uniós csatlakozásában segédkezett.

Ebben a testületben csaknem ugyanannyi a nő, mint a férfi: csak egy nő hiányzik a tökéletes egyensúlyhoz. Látható, hogy valódi haladást értünk el, ahogy látszik az is, hogy van még tennivalónk.

Én vagyok a Bizottság első női elnöke, és az irányításom alatt álló biztosi testület valamennyi tagjának kabinetjében egyensúlyban lesznek a nemek – *most első ízben*. Hivatali időnk lejártáig pedig a vezetés valamennyi szintjén megvalósítjuk a nemek egyensúlyát – *most első ízben*.

Ezzel sokat fog változni a Bizottság arculata.

A testület minden tagja saját személyes európai történetével és perspektívájával érkezik. Mindegyiküknek meglesznek a saját szakpolitikai szempontjai és prioritásai, amelyeket szem előtt kell tartaniuk.

Együttesen azonban olyan csapatot alkotunk, amely a közös európai érdekért dolgozik. Olyan egységes csapatot, amely együttműködik az Európai Parlamenttel és a tagállamokkal a nemzedékünket meghatározó kihívások kezelése során.

Készen állunk. De ami még fontosabb: készen áll Európa is.

A mondanivalóm egyszerű: lássunk munkához!

Tisztelt Képviselők!

Nyugtalan világot élünk, amelyben sok politikai erő a konfrontáció és az egyoldalúság nyelvét választja. Egyúttal olyan világot is, amelyben milliók vonulnak az utcára a korrupció ellen vagy demokratikus átmenetet követelve.

A világnak minden eddiginél nagyobb szüksége vezető szerepünkre. Arra, hogy felelősségteljes hatalomként működjünk együtt a világgal. Arra, hogy a béke és a pozitív változások hajtóereje legyünk.

ENSZ-partnereinknek meg kell mutatnunk, hogy elkötelezett multilateralistaként számíthatnak ránk.

Nyugat-balkáni barátainknak meg kell mutatnunk, hogy közös kontinensen élünk, közös a történelmünk, közös a kultúránk – és közös a jövőnk is. Az ajtónk változatlanul nyitva áll előttük.

Közös a sorsunk transzatlanti partnereinkkel is.

Akadnak persze közöttünk nézeteltérések, ez tagadhatatlan. Kapcsolatunk mégis kiállta az idő próbáját. Miközben mi itt beszélünk, *több ezer* diák, kutató, vállalkozó, művész köt barátságot, létesít üzleti kapcsolatot és valósít meg tudományos projektet.

Ez a sok millió összefonódó finom szál olyan kapcsolatot létesít, amely erősebb minden egyedi nézeteltérésnél.

Az országoknak – kelettől nyugatig és északtól délig – arra van szükségük, hogy Európa valódi partner legyen. **Így egy jobb globális rend formálói lehetünk.**

Ez Európa hivatása. És ezt szeretnék az európai polgárok is.

Örülök, hogy csapatunknak olyan tapasztalt diplomata a tagja, mint Josep Borrell, aki Jutta Urpilainennel, Várhelyi Olivérrel és Janez Lenarčič-csal fog majd együtt dolgozni. Nagyon értékes munkát fognak közösen végezni.

Értékeink előmozdítása érdekében szövetségeket és koalíciókat fogunk kialakítani. A nyitott és tisztességes kereskedelem révén támogatjuk és védjük Európa érdekeit. Együttműködésünkkel fogjuk erősíteni partnereinket, mert ha partnereink erősek, azzal Európa is erősebb lesz.

A vezetésem alatt álló Bizottság nem fog visszariadni attól, hogy magabiztos és határozott hangot üssön meg. Ezt azonban a magunk módján, európai módon tesszük majd.

Ilyen geopolitikai Bizottságot képzelek el én, és ez az, amire Európának sürgető szüksége van.

Tisztelt Képviselők!

Ha van olyan terület, amelyen a világnak szüksége van arra, hogy felvállaljuk a vezető szerepet, akkor ez az éghajlatunk védelme. Létkérdés ez Európa számára – ahogy a világ számára is.

Hogy ne lenne az, amikor a mélyszegénységben élők 85%-a abban a 20 országban él, amely a leginkább ki van szolgáltatva az éghajlatváltozásnak?

Hogy ne lenne az, amikor Velencét ellepi a víz, Portugáliában sorozatos erdőtüzek pusztítanak, Litvániában pedig a felére csökkent a termés az aszályok miatt?

Kétségtelenül előfordult ilyen korábban is, de soha nem ekkora gyakorisággal és intenzitással.

Az éghajlatváltozás elleni küzdelemben nincs vesztegetni való időnk. Minél gyorsabban lép Európa, annál többet tehetünk polgárainkért, versenyképességünkért és jólétünkért.

Az európai zöld megállapodás lesz a záloga bolygónk és polgáraink egészségének és gazdaságunk életképességének.

Ennek megvalósítására Frans Timmermans kiválóan alkalmas ember. Örömömre szolgál, hogy munkájában Kadri Simson, Adina Vălean és sokan mások támogatják majd.

Az európai zöld megállapodás az új növekedési stratégiánk. Hozzájárul a kibocsátások csökkentéséhez, ugyanakkor munkahelyeket is teremt.

A középpontjában olyan ipari stratégia áll majd, amely lehetővé teszi vállalkozásaink – nagy- és kisvállalkozásaink – számára az innovációt és az új technológiák kifejlesztését, miközben új

piacokat teremt. Globális standardalkotók leszünk. Ebben áll a mi versenyelőnyünk. Egyúttal ez az egyenlő versenyfeltételek biztosításának legjobb módja.

Mindezeknek azonban az európai polgárok szolgálatában kell állniuk.

Ők azt akarják és azt várják tőlünk, hogy Európa lépjen fel az éghajlatváltozás és a környezetvédelem terén. Ugyanakkor megfizethető, tiszta és biztonságos energiára is szükségük van. Szükségük van olyan képzésre, amelynek segítségével megnyílnak előttük a jövő munkahelyei. Ezekre az új munkahelyekre el kell jutniuk, vagy ahhoz otthonról hozzá kell kapcsolódniuk. Nekünk gondoskodnunk kell arról, hogy ezeket a szükségleteket fenntartható módon elégítsük ki.

Olyan nemzedéki átállást kell végrehajtanunk, amelynek során az évszázad közepére elérjük a klímasemlegességet. **Ennek az átállásnak azonban igazságos és inkluzív módon kell végbe mennie – különben kudarcra van ítélve.**

Jelentős beruházásokat kell eszközölnünk az innováció, a kutatás, az infrastruktúra, a lakhatás és az emberek képzése területén. Köz- és magánberuházásokra egyaránt szükségünk lesz mind európai, mind nemzeti szinten.

Európa most is úttörő szerepet vállal. Az Európai Unió a teljes saját költségvetésében, továbbá a tőkepiacokon és a beruházási lánc mentén is érvényesíteni fogja a klímafinanszírozást.

Azokban a régiókban, amelyekben a többinél nagyobb lépésre van szükség, célzott és méltányos átállási mechanizmussal fogjuk támogatni az embereket és a vállalkozásokat. Ez a mechanizmus a különböző alapok és eszközök összefogásával be fogja indítani a szükséges magánberuházásokat.

E cél elérésében megbízható partnerünk lesz az Európai Beruházási Bank. Különösen nagy örömömre szolgál, hogy az EKB jól halad az európai klímabankként betöltött szerepének megerősítésében. Ez fel fogja lendíteni az európai technológiákba és a világ által keresett megoldásokba történő beruházásokat.

Ennél azonban többet kell tennünk.

Mi csak a globális kibocsátás mintegy 9%-áért felelünk. Az egész világot cselekvésre kell bírnunk, és e téren talán már tettünk is előrelépést.

Kínától Kalifornián át Kanadáig sokan dolgoznak együtt velünk saját kibocsátáskereskedelmi rendszerük kialakításán. Phil Hogan pedig biztosítani fogja, hogy a jövendő kereskedelmi megállapodásainknak része legyen egy fejezet a fenntartható fejlődésről.

Mert tudjuk: Az éghajlatváltozás mindannyiunk ügye. Kötelességünk cselekedni és kellően erősek vagyunk ahhoz, hogy az élre álljunk.

Tisztelt Képviselők!

A digitalizációval olyan dolgok válnak valóra, amelyek egy generációval előttünk még elképzelhetetlenek voltak.

A világon átívelő kommunikáció, az információkhoz való hozzáférés, az egészségügy, a környezetvédelem, a mobilitás és a befogadás terén elért eredmények mind ezt mutatják. A jövő útja a digitalizáció. Margrethe Vestager lesz az, aki ezen az úton a jövőbe vezet minket.

Automatizálni fogjuk az emberek számára nehézséget jelentő tevékenységeket, például a tehermozgatást vagy az ismétlődő feladatokat: a gyárakban csakúgy, mint az irodákban.

Ezzel időt nyerünk. Időt, amelyet arra fordíthatunk, ami az emberek erőssége, és amiben nem számíthatunk a számítógépekre: *az empátiára és a kreativitásra*.

Ha a kórházban a betegek emelgetésébe és az ágyazásba besegít az ápolórobot, és a digitalizációval az igazgatási tevékenységek felgyorsulnak, akkor az ápolóknak végre lesz idejük arra, ami igazán fontos: a betegek meghallgatására, *a velük való törődésre*.

A digitalizáció révén eredményesebben és hatékonyabban bánhatunk erőforrásainkkal, hiszen mindent precízen szabályozni tudunk majd: a vízfogyasztást, az energiafelhasználást, bolygónk minden értékes erőforrásának igénybevételét.

Igen, a digitalizáció alapjaiban meg fogja változtatni társadalmunkat, gazdaságunkat, közigazgatásunkat. Ez a folyamat már ma is zajlik.

E nagy lehetőségeket csak akkor tudjuk kihasználni és a kockázatokat csak akkor tudjuk kezelni, ha a piacok hiányosságait hozzáértő módon ellensúlyozzuk, ha megvédjük európai jólétünket és értékeinket. **Európai utunkat a digitális korban is tovább kell folytatnunk.**

A következő konkrét terveink vannak:

Első: **Kulcstechnológiákat kell elsajátítanunk és ezeknek európai tulajdonban kell lenniük.** Ezek magukban foglalják a kvantumszámítógépet, a mesterséges intelligenciát, a blokklánc-technológiákat és a kritikus fontosságú chiptechnológiákat.

E célunk megvalósításához és fennálló hiányosságaink megszüntetéséhez együtt kell működnünk. Vonjuk tehát össze erőforrásainkat, pénzünket, kutatási képességeinket, tudásunkat és fogjunk hozzá a gyakorlati megvalósításhoz.

Ez már a szuperszámítógépnél is bevált. Európa jelenleg arra készül, hogy beszerezze a világpiacon elérhető három legnagyobb teljesítményű számítógép egyikét. A szuperszámítógépek következő generációját pedig már nekünk magunknak kell megépítenünk.

Második: **Európában elég tudós és elég ipari kapacitás van ahhoz, hogy versenyképesek legyünk e téren** – ne becsüljük alá magunkat.

Az innovációhoz az okos elmék mellett diverzitásra és a gondolkodás szabadságára is szükség van. Ezekből minden megvan itt Európában: az emberek itt akarnak élni, itt akarnak kutatni, itt akarják a jövőt építeni.

Harmadik: Közös szabványokon alapuló és **a jövőhöz igazodó infrastruktúrára,** valamint a jelenlegi és a következő generációs standardoknak megfelelő gigabites hálózatokra és biztonságos számítási felhőkre **van szükségünk**.

Negyedik: **A digitalizáció nyersanyaga az adat.** Minden kattintásunkkal algoritmusokat táplálunk, azok pedig visszahatnak magatartásunkra.

Ahogy az adatvédelmi rendelettel irányt mutattunk a világnak, ugyanúgy kell eljárnunk a mesterséges intelligencia esetében is. Mert Európában az ember az első. Nem az adatforgalmat akarjuk korlátozni. A felelősségteljes adatkezelés szabályait akarjuk megalkotni. **Számunkra a digitális személyazonosság védelme kiemelt prioritás.**

Ötödik: Egyidejűleg innovációt is akarunk. Jelenleg a nem személyes adatok 85%-át egyszer sem használja fel senki. Ez pazarlás.

Hasznosítanunk kell az adatokból kinyerhető ismereteket. Ki kell alakítanunk egy keretet arra, hogy a kormányzatok és a vállalkozások adatokat oszthassanak meg, és azokat biztonságos módon bocsáthassák rendelkezésre. A vonatkozó adatstratégia kidolgozására véleményem szerint Thierry Breton a legalkalmasabb személy.

Hatodik: A digitalizáció és a kiberbiztonság ugyanazon érme két oldala. Ezért a kiberbiztonság szintén kiemelt prioritás a számunkra.

Az európai vállalkozások versenyképessége érdekében **szigorú biztonsági előírásokra és egységes európai megközelítésre van szükségünk**. Meg kell osztanunk a veszélyekre vonatkozó ismereteinket. Létre kell hoznunk egy közös platformot, egy fejlett Európai Kiberbiztonsági Ügynökséget. Csak így növelhetjük a bizalmat a hálózatos gazdaság iránt, és csak így fokozhatjuk ellenálló képességünket a veszélyek minden fajtájával szemben.

Mindebben akkor leszünk sikeresek, ha együttműködünk, ha európai értékeinkre építünk. Ha ez így lesz, biztos vagyok benne, hogy Európa a digitális korban is vezető szerepet fog betölteni.

Európa képes erre!

Tisztelt Képviselők!

Európa sok mindenre büszke lehet.

Mi vagyunk a világ kereskedelmi szuperhatalma. Világelsők vagyunk a feldolgozóipari termékek és szolgáltatások exportjában. A világon Európa a legnagyobb forrása és a legnagyobb célállomása a közvetlen külföldi tőkebefektetéseknek.

Iparunk világszínvonalú a nagy értéket képviselő ágazatokban, például a világ műholdállományának egyharmada európai gyártmány. Vállalataink is az élen járnak: a világ megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos szabadalmainak 40%-át birtokolják.

A digitális átállás és a klímaátállás kettős átalakító erejét iparunk és innovációs potenciálunk megerősítésére kell használnunk.

Ez csak beruházásokkal lehetséges.

Tisztelt Képviselők, itt léptéket kell váltanunk. Az innovációba évek óta kevesebbet ruházunk be, mint versenytársaink. Ez hatalmas hátrányt jelent versenyképességünk és az átalakulás során betölteni kívánt vezető szerepünk szempontjából.

Emiatt a következő többéves pénzügyi keretet nem tekinthetjük pusztán számviteli rutinfeladatnak. A hét év múlva ránk váró világ nyomokban sem emlékeztet majd a hét évvel ezelőttire. **Jelentősen korszerűsítenünk kell tehát költségvetésünket.**

Tudom, hogy e tekintetben nemcsak Johannes Hahn tapasztalatára és képességeire számíthatok. Hanem erre a Parlamentre is.

Mindazonáltal a közköltségvetéseknek vannak korlátaik. A tőkepiaci unió kiteljesítésével kell biztosítanunk, hogy a beruházások oda áramolhassanak, ahol szükség van rájuk. Ez javítani fogja a kis- és induló vállalkozások forráshoz jutását, elősegítve növekedésüket, innovációjukat és a szükséges kockázatok vállalását.

Ugyanez vonatkozik a bankunióra is. A bankuniót ki kell teljesítenünk ahhoz, hogy pénzügyi rendszerünk erősebbé és ellenállóbbá váljon.

Ezzel a feladattal a legmegfelelőbb személyt, Valdis Dombrovskist bíztam meg. Ő fog gondoskodni arról, hogy gazdaságunk az emberek javát szolgálja. Tevékenységének kulcsszavai: minőségi munkahelyek, esélyegyenlőség, tisztességes munkakörülmények és befogadás. Biztosként jól fogja tudni, hogy a fenntartható növekedéshez rendezett államháztartásra van szükség.

Emellett versenyképességünket és fenntarthatóságunkat is elő fogja mozdítani. Ezek ugyanis kéz a kézben járnak.

Soha ne feledjük, hogy szociális piacgazdaságunk középpontjában mindig is a versenyképes fenntarthatóság állt.

Legfeljebb másként hívtuk.

Gondoljunk csak az Európai Unió-szerte működő számos családi vállalkozásra. Ezeket nem kizárólag a részvényesi érték vagy az éppen következő bónusz miatt építették fel. Létrehozásuk során a fő szempont a tartósság, a generációkon átívelő működés és az alkalmazottaknak biztosított tisztes megélhetés volt. Alapjuk a minőség, a hagyomány és az innováció iránti szenvedély.

Lehet, hogy ma már más utakat járunk. De újból rá kell találnunk a versenyképes fenntarthatóság útjára, kedves parlamenti barátaink.

Minden egyes tagállam ebben a szellemben vállalt kötelezettséget az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak végrehajtása iránt. És Paolo Gentiloni is ugyanebben a szellemben felügyeli majd a célok végrehajtását. Szilárdan hisz a célokban, én pedig őbenne. Szilárdan hisz a célokban, én pedig őbenne.

Az európai gazdaság sikeresen kilábalt a második világháború utáni egyik legsúlyosabb gazdasági és pénzügyi válságból. A munkaerőpiac továbbra is szilárd, és tovább csökken a munkanélküliség.

Mindazonáltal a horizonton gyülekeznek a felhők – Európának fel kell készülnie az előtte álló nehézségekre. Arra kell támaszkodnunk, ami az erősségünk: az egységes piacunkra, a közös valutánkra.

Legfőbb ideje, hogy kiteljesítsük gazdasági és monetáris uniónkat, hogy a makrogazdaság ellenálló képességének fokozása révén elősegítsük a növekedést és a munkahelyteremtést. Ki kell aknáznunk a Stabilitási és Növekedési Paktum által biztosított rugalmasságot annak érdekében, hogy gazdaságaink számára kellő időt és teret adjunk a növekedéshez.

Ugyanakkor támogatnunk kell a tagállamokat a célzott beruházások és a strukturális reformok végrehajtása terén. E munka irányítására Elisa Ferreiránál alkalmasabb személyt el sem tudnék képzelni.

Tisztelt Képviselők!

A múlt hónapban 39-en meghaltak egy teherautó rakterében. Úgy, hogy előtte legalább négy európai országon csempészték át őket.

Micsoda tragédia, amikor Vietnámban egy anya olyan üzenetet kap az Európában tartózkodó lányától, hogy megfullad, mert nincs elég levegője.

Gondoljunk erre a 39 emberre. Gondoljunk szüleikre és barátaikra: mindannyian egyetértünk, hogy ilyen soha többé nem fordulhat elő!

A polgárok azt várják Európától, hogy találjon közös megoldást a valamennyiünket érintő migrációs kihívásra. Ez a kérdés megosztott bennünket, de előre kell lépnünk. Olyan megoldásokra van szükség, amelyek mindannyiunknak megfelelnek.

Ezzel a feladattal bíztam meg Margarítisz Szhinászt és Ylva Johanssont. Különböző szakértelmüknek és szempontjaiknak köszönhetően remek csapatot alkotnak majd.

Tisztelt Képviselők, egy dologban biztosak lehetünk:

Európa mindenkor menedéket nyújt majd azoknak, akik nemzetközi védelemre szorulnak. És az az érdekünk, hogy azok, akik nálunk maradnak, beilleszkedjenek társadalmunkba.

Ám arra is ügyelnünk kell, hogy a tartózkodásra nem jogosultak hazatérjenek saját országukba.
Meg kell törnünk az embercsempészek kegyetlen üzleti modelljét.
Meg kell reformálnunk menekültügyi rendszerünket, miközben egy pillanatra sem tévesztjük szem elől értékeinket: a szolidaritást és a felelősséget.

Meg kell erősítenünk külső határainkat, hogy a schengeni rendszer újra teljesen működőképes legyen. Partnerségeink magasabb szintre emelésével javítanunk kell a származási országok polgárainak körülményeit és lehetőségeit.

Nem lesz könnyű – de emlékezzünk Václav Havel szavaira, *ez a helyes út.*

A migráció nem fog eltűnni – a jövőben is velünk marad.

Ezért úgy vélem, **az értékeire oly büszke és jogállamiságára oly büszke Európának képesnek kell lennie arra, hogy olyan választ adjon, amely egyszersmind emberséges és hatékony**. Képesnek kell lennünk erre.

Margarítisz Szhinász és Ylva Johansson csapata egyben a belső biztonságunk erősítéséért is felelős lesz.

Biztosítani fogják, hogy a bűnüldözési együttműködés képes legyen megbirkózni az új és a kialakulóban lévő fenyegetésekkel. Továbbá azt is, hogy a bűnözés elleni küzdelem terén leghatékonyabb eszközünk, az Europol megfeleljen a rendeltetésének.

Tisztelt Képviselők!

Kislánykoromban, amikor Brüsszelben laktam, a 11 éves húgomat elragadta a rák. Soha sem felejtem el, hogy a szüleim mennyire tehetetlennek érezték magukat a halálos kórral szemben – csakúgy, mint a kishúgomat odaadóan ápoló orvosok.

Valamennyien mesélhetnénk hasonló történeteket – vagy ismerünk olyat, aki mesélhetne. Egyre növekszik a rákos megbetegedések száma, de hatékonyabbak lettünk a diagnózis felállítása és a kezelés terén.

Európa a rák elleni küzdelem élére áll.

A jövő év elején Sztella Kiriakídisz egy ambiciózus rákellenes tervet indít el. Ő a megfelelő személy annak biztosítására, hogy a rák elleni küzdelemre irányuló európai terv igazi segítséget nyújtson a betegség által okozott szenvedés enyhítéséhez.

Azt kell szem előtt tartanunk, hogy Európa azokról a dolgokról gondoskodjék, amelyek fontosak az embereknek.

Márpedig őket a gyermekeink és társadalmunk jövője érdekli.

Történelmünket a kultúra és az oktatás kapcsolja össze a jövővel. Ez tesz bennünket egyedivé. A lelkünk, a kultúránk, a sokféleségünk, az örökségünk.

És tudom, hogy Marija Gabrielnél ezek az értékek jó kezekben vannak. Ezért örömmel jelentem be, hogy a portfóliója új nevet kapott: az innovációért, a kutatásért, a kultúráért, az oktatásért és az ifjúságért felelős biztos lesz.

Az emberek számára fontos a méltányosság és az egyenlőség – a szó minden értelmében.

Ezért esett a választásom Nicolas Schmitre, amikor a szociális jogok európai pillérének végrehajtásához és a szegénység elleni, gyermekkortól kezdődő küzdelemhez legmegfelelőbb munkatársat kerestem. Egy olyan keretet fog kidolgozni, amely révén biztosítani lehet, hogy az Unióban dolgozó valamennyi munkavállalót méltányos minimálbér illesse meg.

Helena Dalli pedig az üvegplafon áttörésének élharcosa lesz. Azokat az akadályokat igyekszik majd felszámolni, amelyek pusztán olyan alapon állnak az emberek útjában, hogy kinek születtek, miben hisznek vagy kit szeretnek.
Ezeknek az akadályoknak el kell tűnniük! Ehhez nem fér kétség.

Az emberek számára fontosak a jogaik, az értékeik és a szabadságaik.

A jogállamiság az Uniónk alappillére, amely semmilyen körülmények között nem sérülhet. Gondoskodnunk kell arról, hogy a jogállamiságot mindenhol tiszteletben tartsák és támogassák, illetve minden ország egyenlő bánásmódban részesüljön.

A párbeszédet és a megelőzést kell a középpontba helyeznünk, de nem szabad haboznunk, ha meg kell tenni a szükséges intézkedéseket. Tapasztalatra és elkötelezettségre van szükségünk. Věra Jourová és Didier Reynders ebből a szempontból tökéletes választás.

Az emberek számára fontos, milyen levegőt szívnak, milyen vizet isznak, milyen élelmiszert fogyasztanak, illetve hogy az Unió megfelelően gondját viseli-e a természetnek.

Valamennyiünk örömére szolgál, hogy Virginijus Sinkevičius áll Európa élére a biológiai sokféleség és az óceánok megőrzéséért folytatott küzdelemben, egyúttal a part menti és halászközösségek megélhetését is biztosítva.

Janusz Wojciechowski feladata pedig annak biztosítása lesz, hogy a mezőgazdasági termelőink az új realitásokhoz való alkalmazkodás közben is prosperáljanak.

A kettős átállás – az éghajlatváltozás és a digitalizáció terén – mindannyiunk számára változásokkal jár, de senkinek ne legyen kétsége afelől: **a mezőgazdasági termelés a kultúránk és jövőnk becses része marad**.

Fenntartható „Termelőtől a fogyasztóig” stratégiára van szükségünk. Ehhez hozzátartozik a fiatal mezőgazdasági termelők tőkéhez való hozzáférése, valamint az, hogy a harmadik országokból behozott élelmiszeripari termékeknek meg kell felelniük az Európai Unió környezetvédelmi szabványainak.

Az emberek számára pedig fontos, hogy beleszólásuk legyen a jövőjüket érintő kérdésekbe.

Az idei európai választáson való részvételi arány volt a legmagasabb az elmúlt negyedszázadban. A demokratikus részvétel azonban nem korlátozódik a választás napjára.

Mozgósítani fogjuk Európa leghatékonyabb energiáit Uniónk minden részéből, minden intézményből, az élet minden területéről, mindenkit arra buzdítva, hogy vegyen részt az Európa jövőjéről szóló konferencián. A konferenciának nyitottnak kell lennie valamennyi intézmény és a polgárok számára és az Európai Parlamentnek vezető szerepet kell játszania benne. A Bizottság részéről Dubravka Suica – e Parlament tapasztalt tagja – szorosan együttműködik majd Önökkel annak érdekében, hogy e törekvésünk sikertörténet legyen.

Tisztelt Képviselők!

Mindannyian tudjuk, hogy családunk egyik tagja Uniónk elhagyására készül.

Sohasem titkoltam, hogy én mindig is maradáspárti leszek. De ugyanakkor mindig tiszteletben fogom tartani a brit nép döntését is.

Szoros együttműködésben igyekszünk majd megoldásokat találni a közös kihívásokra – különös tekintettel a biztonságot érintő kérdésekre. Egy dolgot azonban le kell szögezni:

Bárhogy is alakuljon a jövő, a népeink közötti kapocs és barátság töretlen marad.

Tisztelt Képviselők!

Harminc év múlva ugyanezen a helyen mások ugyanúgy el fogják bírálni a tetteinket, ahogyan én tettem a beszédem elején.

Vajon mit mondanak majd?

Az attól függ, mi együtt milyen eredményeket tudunk majd felmutatni. Ha jól végezzük a munkánkat, 2050-re Európa lesz a világ első karbonsemleges kontinense.

A világ egyik vezető hatalma lesz a digitalizáció terén. Továbbra is megmarad annak a gazdaságnak, amely a legsikeresebben képes egyensúlyt teremteni a piaci és a szociális szempontok között. Élen jár majd a főbb globális kihívások megoldásában.

Az előttünk álló út buktatókkal teli, a feladatunk nem könnyű. De együtt képesek vagyunk elérni a célt.

Vezessen bennünket az a harminc évvel ezelőtti optimizmus és elszántság, amelynek köszönhetően leomlott a vasfüggöny.

Visszatérve Václav Havelhoz, sokmillió európai polgár kötelezi el magát valamilyen ügy sikeréért.

Vannak, akik beruháznak, hogy erősítsék a közösségeiket.
Mások az idejüket áldozzák fel arra, hogy idős embereket ápoljanak vagy parkot takarítsanak.
Egyesek az utcára vonulnak – de egyúttal az életmódjukon is változtatnak – az éghajlatvédelem érdekében.

Ők azok, akik változást szeretnének elérni.

Nekünk – a Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak – szintén változást kell elérnünk.

Ebben a szellemben állítottam össze csapatomat. És ebben a szellemben állok ma itt Önök előtt, hogy a bizalmukat kérjem.

Lássunk munkához, hogy harminc év múlva is elmondhassuk:

Vive l'Europe, es lebe Europa, long live Europe, éljen Európa!

